

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2021. március 4. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette miatt ellen indított büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2020. május 19. napján kihirdetett 8.B.59/2019/16. számú ítéletét

helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] miatt 3 év 8 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a vádlott által 2018. augusztus 31. napjától 2019. január 14. napjáig előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról. Az elkövetés eszközül használt kés elkobozta, míg az egyéb bűnjelek lefoglalását megszüntette, és részben azok megsemmisítéséről, részben pedig azok vádlott részére történő kiadásáról rendelkezett. Kötelezte továbbá vádlottat az eljárás során felmerült 33.359.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen vádlott védője jelentett be fellebbezést enyhítés érdekében, elsődlegesen végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés, másodlagosan rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében.
- [3] A fellebbviteli főügyészség a védő által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a vádlott bűnösségét, a bűncselekményt a törvénynek megfelelően minősítette, és a hiánytalanul számba vett bűnösségi körülmények alapján törvényes és arányos büntetést szabott ki. Ezért a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.
- [4] A védő fellebbezésének indokolásában hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket nem teljes egészében, illetve nem a súlyuknak megfelelően vette figyelembe. További enyhítő körülményként indítványozta értékelni az időmúlást. Álláspontja szerint tévesen értékelte az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát. Utalt továbbá arra is, hogy vádlott életkörülményeiben változás állt be, jelenleg rendezett életkörülmények között él, így a büntetési célokat nem szolgálja vele szemben a

végrehajtandó, illetőleg az ilyen hosszú tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása.

- [5] Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés nem alapos.
- [6] Mivel a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés tartama ellen irányult, ezért korlátozott felülbírálatnak volt helye, és a másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A korlátozott felülbírálat alapján a Be. 590. § (5) bekezdésének a), b) és c) pontjaira figyelemmel a felülbírálat kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Vizsgálta továbbá az ítéletábla a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést és a bűncselekmény minősítését.
- [7] A másodfokú bíróság ezen vizsgálat során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett.
- [8] A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett vádlott bűnösségére, és az általa elkövetett bűncselekményt a törvénynek megfelelően minősítette.
- [9] Észlelte az ítéletábla, hogy az elsőfokú bíróságnak a minősítéshez kapcsolódó jogi indokolása részben helyesbítésre szorul. A másodfokú bíróság az ítélet [48] bekezdését akként helyesbítette, hogy a vádlott által alkalmazott eszközre, a támadott testtájékra és a szúrás nagy erejére figyelemmel a vádlott egyenes szándéka terjedt ki a nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozására. Ugyanakkor azt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az életveszélyes eredmény tekintetében a vádlottnak csak az eshetőleges szándéka állapítható meg.
- [10] Ami a büntetés kiszabásának felülbírálatát jelenti, az ítéletábla - osztva e körben a védő észrevételét - mellőzte a súlyosító körülmények köréből a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmaz olyan adatot, amely ennek megállapítását lehetővé teszi.
- [11] Mellőzte az ítéletábla az enyhítő körülmények köréből az eshetőleges szándékkal történő elkövetést, tekintettel arra, hogy az életveszélyt okozó testi sértés büntette vegyes bűnösséggel, azaz az eredmény tekintetében gondatlansággal is elkövethető, erre figyelemmel az eshetőleges szándék enyhítő körülményként történő értékelésére nincs lehetőség.
- [12] Tekintettel az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt további időre, immár enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időt, valamint azt, hogy a vádlott hosszabb ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt.
- [13] A büntetés kiszabásával kapcsolatos jogi indokolásból (ítélet [62] bekezdés) mellőzte az ítéletábla a mondvacsinált okra történő hivatkozást, hiszen az irányadó tényállásból megállapíthatóan vádlott a cselekményt meghatározott okból, méghozzá azért követte el, mert azt látta, hogy barátnőjét egy számára idegen férfi kíséri.
- [14] A törvényszék által vádlott terhére megállapított bűncselekmény 2-től 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így a büntetés kiszabása során irányadó középérték a vádlott esetében 5 év, ahogyan arra a törvényszék ítéletében helyesen hivatkozott. Az irányadó büntetési tételkeretre is tekintettel még a fentiek szerint kiegészített, illetőleg helyesbített bűnösségi körülmények mellett is helyes volt az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, amely szerint a büntetési célokvádlott vonatkozásában kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetők el. Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartama is törvényes és arányos, így az ítéletábla annak lényeges enyhítésére nem látott lehetőséget.
- [15] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is a törvénynek megfelelőek voltak.
- [16] A fentiekre tekintettel az ítéletábla az enyhítés érdekében a védő által bejelentett fellebbezést nem találta alaposnak, és a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [17] A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

, 2021. március 4.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet s.k.. Hegedűs István s.k.
előadó bíró bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.379/2020/7. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék
8.B.59/2019/16. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2021. március 4.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő